

El Plantat

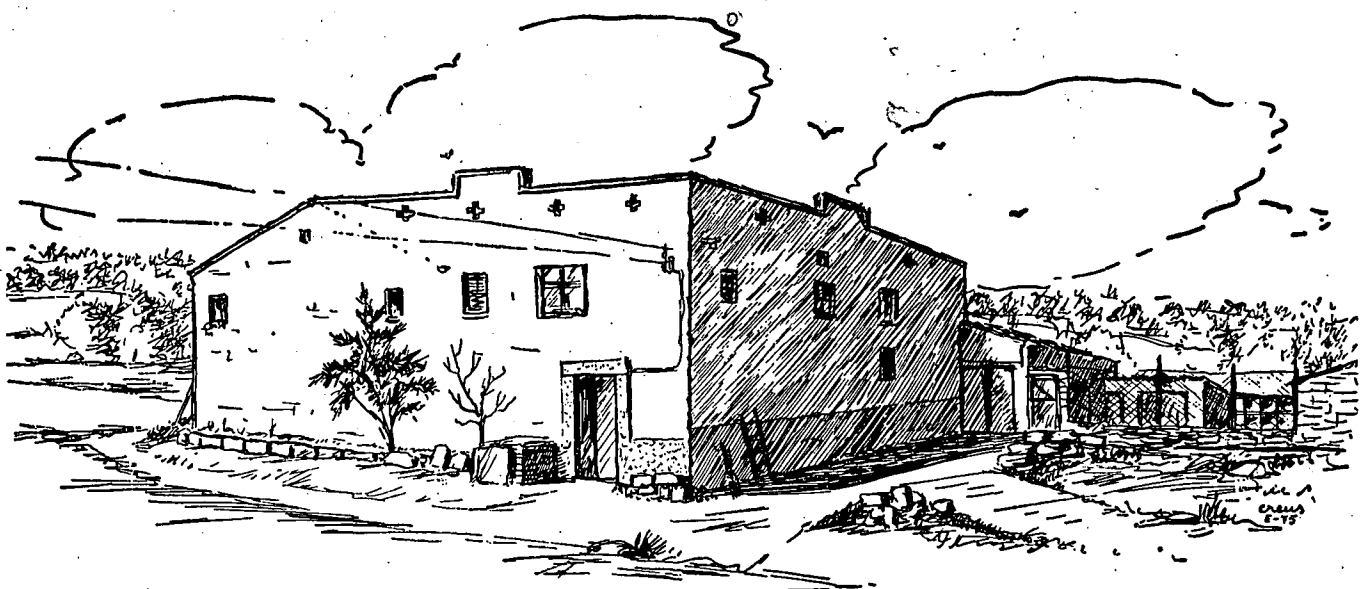
Muy cercana a Coscó y en el paraje tan conocido de la fuente de dicho pueblo se halla la masía «Plantat», que hoy merece nuestra atención. La masía es sencilla, se vislumbra claramente en ella lo que fué edificación más antigua a la que se han efectuado unos añadidos para hacer la vivienda más amplia. El Plantat sigue habitado, alternando sus moradores las faenas agrícolas con la cría de ganado porcino tan común hoy día entre nuestros agricultores.

Adheridos a la casa están las pocilgas y algunos corrales para aves y conejos. El agua es abundante ya que se proveen de la Fuente de Coscó muy cercana a la masía y gozan de electricidad suministrada por la Cª

En los alrededores existe mucho terreno de bosquillos de encinas y matorrales alternando con las parcelas aptas para el cultivo.

El paisaje ofrece la seria belleza de los clásicos bosques de nuestro terruño impregnados de la fragancia de tantas hierbas aromáticas. Al revés de tantas otras masías vistas situadas en lugar prominente, el Plantat se halla más bien en una hondonada plácida y tranquila.

Creus

ELS ARTICLES I ALTRES ESCRITS

«SIO», pels condicionaments propis de la nostra petita comunitat, es veu obligat a publicar treballs que no sempre assoleixen la qualitat periodística o literària que seria de desitjar. Però per damunt d'aquestes propietats, potser cal atendre a una altra mena de valoracions, de compromís més immediat, i que poden ser els que esperonin, a la llarga, una qualitat més reeixida.

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

L'ANTONI PAGÉS. RECUPERAT

Des de Palma de Mallorca on resideix, ens assabentem que la salut del nostre amic Antoni Pagés, que fou un dels fundadors de «SIO», i que una llarga temporada es distingí per ser un dels seus puntals més assenyalats, ha sofert un petit entrebanc. Des d'aquesta nota voldriem fer arribar a l'amic Pagés el millor testimoni de la nostra estima i els vots més fervents d'una total recuperació.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

②

CHOCOLATES JOLONCH

Si compara,
elegirá

CHOCOLATES Viladàs

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos

Se recuerda a todos los agricultores cultivadores de cereal trigo cosecha de 1974, que el Servicio Nacional de Productos Agrarios, ordena que durante el próximo mes de Febrero se debe entregar a dicho SENPA la totalidad de la producción pendiente de entrega.

Asimismo se notifica a todos los Empresarios Agrícolas que durante el mes de Febrero deben personarse en la Hermandad para efectuar el CENSO SINDICAL.

Any nou, vida nova. I com no hi ha res més nou que la joventut, avui parlarem del jovent, d'aquest jovent que per omplir la seva vida no en té prou amb devorar quilòmetres i amb freqüentar els locals de l'estridència i la pampalluga. Bé, el que en realitat em mou a parlar així és la carta publicada el mes de desembre i firmada per "Joves d'Agramunt", una signatura per cert bastant vaga i imprecisa.

La carta de referència és breu; però el suficientment expressiva per a reflexar tota una mentalitat: inquietuds, ganes de fer coses, afany d'independència, una certa agressivitat, consciència de que són pocs, un judici de la realitat actual no del tot exacte, expressions demagògiques... Tot plegat m'ha deixat un regust agre-dolç tirant a desagradable. Potser ho fa que em faig vell...

Però vell o jove m'agraden les coses clares. Per això em permeto fer uns precís a "Joves d'Agramunt". En primer lloc que s'identifiquin, amb nom i cognoms. Després que concretin qui s'ha oblidat que a Agramunt també hi ha joves, perquè el generalitzar sempre és perillós i de vegades mortificador. Que ens diguin també clarament en quins indrets de la col·lectivitat agramuntina han detectat **sa-ba corrompuda i vella** que cal regenerar. I, finalment, en què consisteix, en la seva opinió, això d'un Agramunt **més jove**.

Una altra cosa que els demanaria és que es fixin si a la vila hi ha res aprofitable, i en cas afirmatiu que procurassin col·laborar-hi. Dubto que la situació sigui tan desesperada que en tot s'hagi de començar de cap i de nou. De criticar globalment no costa res i sempre és una cosa llúida. Ja resulta més difícil fer matisacions, destriar el gra de la palla i lliurar-se generosament a fer feina positiva.

Tampoc estaria de més que reflexionessin seriosament sobre els motius autèntics de la seva bellugadissa, sobre si realment busquen el bé del poble, —de tot el poble, dels joves i dels grans— o solament pretenen esbravar la vitalitat exhuberant pròpia de la joventut.

Reflexionar sobre les raons del propi obrar mai és perdre el temps, i per donar exemple jo he reflexionat també sobre els motius que m'han impulsat a escriure aquest article: ¿Ganes d'afavorir el diàleg i la convivència generacional? O bé treure'm la paparrada i clavar un mastegot literari a una colla de xicots —potser també de noietes— que no m'acaben de convèncer? Confesso sincerament que hi ha una mica de cada cosa; però no existeix contradicció en la meua actitud. Com més amics, més clars! No és contradictori el cantar les veritats —el que un creu honradament que és veritat— i, a la vegada, desitjar la col·laboració i l'afecte. Avui és moda afalagar el jovent i donar-li sempre la raó. I aquest comportament de la gent gran és, massa sovint, una clara mostra de debilitat; però també pot ser una altra mena —subtil i maquiavèlica— de paternalisme. Caldria que els joves se n'adonessin.

IS ET

CLAUSURA

El dia 8 es clausurà oficialment el Curset de Socorrisme que organitzà la Creu Roja Local. El lliurament de diplomes fou presidit pel President de l'Assemblea Provincial de la Creu Roja.

VISITA

El dia 15 el Bisbe Joan visità la nostra Vila amb motiu del Jubileu.

ENSORRAMENT

La vigília de Nadal s'ensorrà un magatzem de cal Jolonch. Tota la runa de les parets i teulada caigué sobre el blat que hi havia dins, cosa que dificultà en gran manera la retirada d'aquest gènere. Retirada que es realitza a marxades forçades puig el temps amenaçava pluja. Els treballs duraren des de la mitja tarda del 24 a la una del migdia del 25. Sortosament no hi hagué víctimes, degut a que el personal de l'obra del costat del cobert es pogué retirar a temps.

TEATRE

El dia de Nadal a la nit el Grup Escènic Agramuntí i en el teatre del Casal posà en escena l'obra d'Assumpta González «Dos embolics i una recomanació».

CONCERT

El dia de Sant Esteve, la Coral d'Avui i també en la sala del Casal ens oferí el seu ja tradicional Concert de Nadal. Juntament amb la nostra Coral actuaren l'Orfeó Artesenc i la Coral Lacetània de Cervera. Com també el Grup de Flautes Local.

JOVENT

Durant aquestes festes una part del jovent de la Vila, organitzà una colla d'actes tant de tipus cultural com esportiu. En aquest número es dona compte detalladament de cada una d'aquestes activitats.

TIR

El dia 26 i en el Camp de Tir «Bassa Nova» es celebrà un concurs comarcal de Tir al Plat.

UN ALTRA VISITA

El Delegat Provincial de Sindicats efectuà, el dia 28, una visita a la Cooperativa de Vivendes «Verge del Socós» —Els Xalets—.

PASTORETS

Els dies 28 i 29 i en el local del *Foment*, la quitxalla de la Vila representà «Els Pastorets».

ACCIDENT

La nit de Cap d'Any en Restituto Puebla sofrí un greu accident de circulació en la carretera de Lleida a Artesa. La seva acompanyant hi perdé la vida.

REIS

Com cada any i en la vigília de la seva diada S. S. M. M. els Reis d'Orient i davant l'esperançada mirada de grans i petits, arribaren a la nostra Vila. Esperem que l'amenaçadora crisi no els hagi afectat encara massa aquest any. El pròxim, Déu dirà.

TRIAL

La diada de Reis un grup de joves motoristes, per tots coneguts, organitzà el primer Concurs intercomarcal de Trial. La cosa fou èxit.

LLUMS

Suposem que seguint les consignes d'austeritat que ens son donades, Agramunt visqué unes Festes bastant fosques. Fosques de llum, es clar.

SUBVENCIO

El col·legi de E. G. B. «NOSTRA SRA. DEL SOCOS» ha estat subvencionat pel Ministeri d'Educació i Ciència pel curs 1974-75 amb la quantitat de 2.406.560 pessetes. Si a aquesta quantitat hi afegim 1.640.800 pessetes, rebudes durant el curs passat, resul-

Segueix a la plana 8

Nadal i Comèdia

El Grup Escènic Agramuntí i el seu equip auxiliar, començant pel director en Josep Bertran i Puigpinós, tenen motius per estar contents i satisfets. La vetllada de Nadal fou un èxit artístic aplaudit per una nombrosa concurrència.

"Dos embolics i una recomanació" podia portar per subtítol: "O el misteri d'unes abraçades", perquè tota la intriga de la trama té origen en unes determinades i inoportunes efusions amoroses, d'aquelles que apropren els cossos posant en moviment les extremitats superiors. Unes abraçades, per altra banda, discretes i educadíssimes, com correspon a una obra que encaixa perfectament en el concepte tradicional del Nadal, un concepte lleugerament burgès, curull de pau, torrons, neules, alegries i etc. etc. Tots els personatges de la comèdia són gent d'ordre, tirant a la dreta, i alguns fins i tot milionaris. Tots, exceptuant el que representa l'Amadeu Padullés, el qual fa unes aparicions tan fugisseres que no té ocasió de manifestar la seva ideologia.

També en un altre aspecte sintonitza l'obra amb el concepte nadalenc abans esmentat. Els personatges interessats aspiren a un amor pur i cristal·lí, lliure d'apetències egoistes i malèvols, com són cristallines i pures les veus delicadament juvenívols de les senyorettes protagonistes. Un amor que es manté fidel i indestructible malgrat tots els trencacolls que, naturalment, només fan trencar de riure als espectadors.

A més de l'esmentat Padullés, intervingueren en la representació els dos "patriarques" del Grup: la Rosa Pascual i en Josep Lluelles; l'etern "galant jove" en Manuel Pedraza; en Josep Maria Roig, que la sap molt llarga; en Francesc Torra, cada vegada més aplomat i solemne; i l'Antoneta Canosa i l'Anna Santacreu, delicioses totes dues, fent gala cada una d'elles del seu peculiar tarannà.

Si el lector em promet no dir res a ningú li faré una confidència: esperava amb candeletes que abans de tirar el teló i per a celebrar la felicitat de la nena, la Rosa i en Lluelles es donarien una abraçadeta; però em vaig haver de quedar amb les ganes. Es veu que no s'estima abraçar-se un "matrimoni", almenys a l'escenari...

Mentre escribia he anat acumulant eufòria, per això acabo dient: Visca el Na-

dal, la pau, els torrons, les neules, les alegries i l'etc. etc. I que sigui per molts anys!

PONS

Un Nadal diferent

Les festes de Nadal i Cap d'Any sempre trenquen la monotonia del treball de cada un, els obrers fan uns dies de festa, els estudiants unes setmanes, etc., i sempre és motiu per a quelcom extraordinari. Agramunt, per tant, no és una excepció i durant aquestes festes té activitats i fets que donen la nota característica d'aquests dies.

En altres seccions d'aquest periòdic trobarem el comentari i la notícia de totes les activitats realitzades, per tant no ens limitarem a comentar cap fet en concret, sinó tot en general, i direm que en quant a les activitats culturals que han organitzat una colla de jovent han estat més o menys les de cada any: concurs de redacció i dibuixos, cavalcada de Reis i afegim aquest any un de ping-pong i un Trial organitzat pel jovent motorista; cal també, encara que ja és tradicional, mencionar el grup escènic. En quan als signes externs hem trobat a faltar les il·luminacions de la plaça del Mercadal i de Angel Guimerà, però degut a la crisi energètica i a les mesures d'austeritat ho trobem normal. En quant a l'ambient general de la gent amb el consum per a despeses pròpies d'aquestes festes, segons opinions de comerciants del ram de l'alimentació, sembla que els ingredients per als menjars extraordinaris no han estat tan generosos com anys passats, dada que també trobem lògica degut a les campanyes d'austeritat que es fan als mitjans d'informació i a les males perspectives que hi ha en l'ambient per aquest any que hem encetat.

Però, malgrat aquestes notes que semblen negatives, hem pogut observar en general l'ambient clàssic d'aquestes festes de Nadal. Abans d'acabar voldríem, però dir que creiem que seria molt interessant per al millor lluitament de totes les activitats, una compaginació entre els diferents organitzadors perquè d'aquesta manera, no oblidem que som en un poble, al no coincidir els horaris la gent podria acudir a tots els actes o almenys no tindrien l'excusa de que molts es celebren al mateix temps.

J. BONET

JUBILEU

"A aquest any cinquantè el declararem Sant i proclamarem l'alliberació de tots els habitants del país. Per a vosaltres serà un Jubileu. Tothom recuperarà el seu patrimoni, tothom retornarà a la seva família." (Lev. 25, 10-11).

Tal com ja s'havia anunciat a la "Hoja Parroquial" de Agramunt, en uns cartells distribuïts a les botigues i també de paraula a l'església, el dia 15 de desembre passat, el senyor bisbe d'Urgell, Joan Martí Alanís ens va fer visita amb motiu del Jubileu de l'Any Sant.

El lema era "Renovació i reconciliació amb Déu i els germans". L'acte simbòlic de Pelegrinació Jubilar al Santuari de la Mare de Déu dels Socós començà cap a les dotze del matí a la Plaça del Mercat, vers l'esmentat Santuari. Com un pelegrí més, el senyor bisbe tancava la processó portant una creu i sense cap mena de fastuositat.

A la missa que s'inicià seguidament, el nostre Pastor ens oferí una homília fent ressaltar, em sembla molt encertadament, que amb paciència —la qual cosa no vol pas dir conformisme— amor i comprensió, s'esconsegueixen molts objectius que tal volta no s'assolirien sense aquestes precises i costoses virtuts que, per altra banda, semblen tan simples.

Durant la missa, un estol de sis nois i sis noies amb vestit regional ll van fer l'honor d'unes simpàtiques ofrenes. Després d'una comunió molt concorreguda es feu el besamans a la Patrona d'Agramunt. En sortir, a la Plaça de l'església el jovent oferí al senyor bisbe uns ballets populars.

Es de ressaltar la concurrència de públic de la vila i comarca a l'acte i sobretot, afegit a la personal senzillesa del nostre bisbe, la sobrietat de la cerimònia despullada d'oriflames i de convencionalismes.

Es de desitjar que cada dia ens conèixerem més amb el Pastor que també vol conèixer el seu poble. ¿Serà el bisbe Joan, com a digne successor de Sant Ermengol, "obridor de camins, constructor de ponts"?

P. MORA

got.
per Josep Ferrer

Les persones a Déu gràcies canviem. Ara que comencem el 1975, he cregut convenient aprofitar-ho per a canviar el títol «GRANET DE PEBRE», el qual trobava massa concret. El que portarà ara «GOT» és més suggeridor.

Aquest primer verset sintetitza, resumeix, l'intent de la meua modesta aspiració. Que en aquesta nova etapa, en la mesura de les meves possibilitats, procuraré millorar, a fi de guanyar-me l'atenció del possible lector al qual per res del món voldria defraudar per manca d'interès, en quedar per sota del que tu car amic, mereixes i vols, sense emperè, trangigir mai, per conveniències, afalagaments gratuïts, etc.

Got.
Got de llauna,
d'alumini, de terrisa,
de vidres, d'aram...
Un got
voldria tenir,
un got net
senzill i corrent,
per oferir-vos-el.
De què el voldrieu ple?
d'aigua, de vi, de llet,
de cervesa, de sidra...?
No us feu cap il·lusió,
ho sento, el meu serà
de quelcom diferent.
Lector estimat,
voldràs beure
d'aquest got?
Serà digne de tu,
lo del got?
Es pot beure,
val res, t'agradarà,
té res el got?
Cor i got,
nets ambdós,
senzills i corrents
voldria tenir.
I del teu gust,
per oferir-te'ls.
Lector et fies de mi?
Jo no.
Jo confio en tu.
Fes-me confiar en mi
lector estimat,
tu que pots fer-ho.

Gener 1975

SALVATGE TERRA, HOMES CANSATS

SEMPRE PRESENTS

Repetides vegades he exposat —i no me'n cansaré de dir-ho— la meua fe en els homes i aquests actes que, encertats unes vegades, desafortats altres, van confegint la història dels pobles. Repeteixo ara això perquè aquest any passat ha estat un any important en recordances i actituds, preses de posició i definiments més o menys esclatants o confosos per al nostre país.

Una mostra del què vaig dient està en la commemoració del cinquè centenari del primer llibre escrit en català. Es tracta com el lector ja sap, de les «Trobes en llaor de la Verge Maria», imprès a València el 1474. De la importància del fet crec que no cal parlar-ne, però sí que em permetré transcriure dues frases de Jordi Rubió tretes de l'article «La paraula y el llibre» que va fer per al volum editat per Omnium Cultural l'any 72 amb motiu adevantat del centenari i de ésser declarat, aquell, «Any Internacional del llibre». Escriu Rubió: *La cosa que més ha de preocupar-nos és que la llengua perdi la virtut d'ésser vehicle de comunicació,*

Exactament. I tant és així que no pot deixar de doldre'ns quan aquesta llengua es relegada a un segon o tercer lloc per voluntat imperiosa d'uns interessos que, o bé són totalment aliens a ella o bé qui els detenta els sobreposa a ella. I molt més dolorós és quan aquesta llengua es maltracta, és clar. Doncs a propòsit d'això, recordo el document que signaren a Prada, el 25 d'agost de l'any passat, una llarga llista d'homes, document que tractava el tema: «El català, llengua d'expressió científica» i que, per a resumir-ho en poques paraules, manifestava la viabilitat de la nostra llengua per a l'expressió científica al mateix temps que declarava que només seria possible la seva viabilitat pràctica si hi havia una real predisposició dels organismes competents per tal de no destorbar i ajudar aquesta viabilitat. Tanmateix, els ponents es comprometeien a: *"Fer tots els possibles per publicar en català els textos destinats a la nostra comunitat cultural", "publicar preferentment en català els treballs de recerca científica referits al nostre medi geogràfic, (...) tot dotant-los d'amplis resums, preferentment en anglès" i "publicar en anglès o en alguna altra llengua majoritària en el context científic, els treballs de recerca independents del medi geogràfic (...) sense deixar de publicar en català extrets, resums o tanmateix el treball sencer" (...)* Els ponents eren: Gerard Vassails, físic; Oriol Casassas, metge; Heribert Barrera, químic; Josep Maria Camarasa, bíbleg; Enric Casassa, químic; Reinald Dedie, enginyer; Ramón Folch i Guillén, bíbleg; Josep Laporte, metge; Antoni Lloret, físic. Lluís Marquet, enginyer i Joaquim Ramis, metge. Subscriuen el document, 2 agrònoms, 6 arquitectes, 36 biòlegs, 3 economistes, 10 enginyers i experts en tecnologia, 14 farmacèutics, 4 físics, 6 geògrafs, 14 geòlegs, 5 matemàtics i prop de 80 metges i sanitaris.

No crec que, davant això, hagi d'afegir res. Tornaré a Jordi Rubió: *"No oblidem que la paraula és la via natural de comunicació entre els homes. Mentre ella afaïçoni la nostra personalitat i ens caracteritzi entre els pobles de la terra, nosaltres serem nosaltres".*

JORDI GUASCCH

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

ACTIVITATS ORGANITZADES PELS JOVES DE LA VILA

Aquest Nadal, si bé no ha estat dels més «plens» en activitats, no es pot dir tampoc que no hagi estat un xic mogut. Si més no, s'han organitzat unes actuacions que ja esdevenen tradicionals: teatre, coral «D'Avui», cavalcada de Reis, etcètera.

Però el que vull posar aquí de relleu són unes activitats que han portat a terme els joves d'Agramunt (paraules que no signifiquen grup limitat, sinó, contràriament, grup obert; «joves» inclou a tots els joves que es senten joves: res més complex i res més senzill).

Del dia vint-i-cinc a l'u de gener hi ha gué una *Exposició de Dibuix* a la Caixa d'Estalvis. Els dibuixos estaven fets pels col·legials de la nostra vila amb el motiu de participar al *Concurs de Dibuix* que organitzaren els joves per aquestes festes. Era obligat que el dibuix fos de tema nadalenc. El jurat, compost per R. Creus, J. Argelich, J. Piulats i J. Oliva, atorgà els següents premis: El primer premi (fins a dotze anys) a J. Piulats i l'accèssit conjuntament a la classe de 6è B de l'Institut; en quant als més grans el primer premi a Dolors Creus i l'accèssit a J. Masana.

També s'organitzà un *Concurs de Redacció*. El tema era lliure, amb la possibilitat de poder-se escriure en català o castellà. El jurat format per M. Puigpinós, M. Vicens, J. Puig, I. Noguera, J. Guasch i J. Martorell considerà oportú deixar desert el premi del primer grup —nens de menys de 10 anys—; en quant al segon grup —d'onze a tretze anys— el premi fou atorgat a J. Núñez; en el tercer grup —de catorze a disset anys— el premi es concedí a M. Erençia (el jurat creu oportú de demanar a SIÓ la publicació d'aquest premi); el premi al quart grup —majors de disset anys i tema obligat sobre Agramunt— quedà desert i aquesta vegada fou degut a la manca de participants. En total es presentaren una vuitantena de redaccions i totes estaven escrites en castellà.

A més a més els joves, amb col·laboració amb la «Penya Barcelonista d'A. i C.» organitzaren un *Campionat de Ping-pong*. Hi participaren una trentena de jugadors. El guanyador del primer grup (fins a dotze anys) fou J. Brils; el del segon grup (fins a quinze anys), J. Romeu; en el tercer grup (fins a disset anys) guanyà J. Pampalona; i en el quart grup (de divuit en amunt) fou el campió J. Maria Fernández.

La *cavalcada dels Reis* és una altra activitat digna de menció i organitzada, com quasi és tradicional, pel jovent. Sobre l'èxit o fracàs de l'arribada dels Reis Mags la gent en pot opinar; solament vull apuntar que darrera de tot el muntatge hi han restat una colla de noms anònims que hi col·laboraren molt eficaçment.

El dia de Reis al migdia, es portà a terme en el Casal Agramuntí el *repartiment dels premis* de dibuix, redacció i

ping-pong. Per tal d'amenitzar una mica més aquest acte els germans Coll ens cantaren unes quantes cançons, arrodonint-ho en «Petera» amb els seus acudits. Després es repartiren globus a les criatures. Malgrat l'acte fos gratuït, el local no estava pas ple.

JOAN, un jove d'Agramunt

DE L'ENSENYAMENT TRADICIONAL I DE L'ENSENANÇA ACTIVA

Actualment assistim a una crisi de l'ensenyament tant a nivell nacional com a nivell local; degut principalment al canvi del sistema educatiu que, volguem o no, s'ha deixat sentir —poc o molt— en totes les estructures i estaments de la nostra societat.

Però crec que el problema que preocupa més a tothom, és saber si realment l'ensenyament ha evolucionat o no, si veritablement hi ha un progrés patent. Deixant de banda totes les consideracions; crec que un progrés sí que hi és, però hauria estat molt més important i aprofitable si es disposés d'uns mitjants econòmics i materials i, el que és més important, d'una suficiència de places escolars.

Aquesta manca de places escolars ocasiona una sèrie d'obstacles com pot ser el del lliure escolliment per part dels pares, de l'escola del nen —actualment només es pot fer, i encara de forma bastant limitada, a partir de l'ensenyament privat (i tot això després comporta: juntes de pares, contactes pares-direcció, relació pares-mestre, etc.).

Un altre problema potser més rellevant que els alumnes actuals tenen és el de l'obtenció del títol de "graduado escolar"; i una vegada el tenen es planteja el problema del què faran. I la dificultat augmenta de volum si aquests alumnes volen passar al B.U.P. (Bachillerato Unificado Polivalente), ja que, segons l'experiència personal que he recollit després d'una sèrie de diàlegs mantinguts amb alumnes de vuitè de E.G.B., de fet no estan capacitats per seguir un cinquè de batxillerat a nivell normal, almenys la majoria.

Ja sé que se'm dirà que, si els alumnes van malament, és perquè els professors són dolents. Bé, pot ser que sí, o pot ser que no; no entro ni surto. Això és un problema a discutir més endavant, en un altre escrit. Ja que solament pretenia donar una mica de llum sobre uns problemes d'interès general que estic segur que també tenen lloc dins de l'àmbit local.

Tots aquests punts i altres es podrien tractar més extensament, fins i tot perquè no, organitzar una "taula rodona" per prendre consciència de la situació general. ¿Qui organitzarà aquesta "taula rodona"? Qui sigui frare, que prengui candela, diu l'adagi; i en aquest cas potser som tots una mica de frares...

(Un jove d'Agramunt)
MIQUEL P.

ELS ESPORTS D'AGRAMUNT

Encara que darrerament en aquesta publicació no se'n parla gaire, a la nostra vila s'estan practicant una sèrie d'esports amb una gran participació de joves, lo qual es mereix un xic d'atenció. Ací voldria fer un breu resum de cada un d'ells i intentaré ampliar-los en properes publicacions.

Aquests esports són: «pilota-mà», futbol, escacs, ping-pong, tennis, caça, excursionisme, atletisme i motorisme.

—*"Pilota-mà"*. Cal destacar l'actuació de l'equip juvenil OJE-Institut que amb l'esforç i la constància han pogut arribar a ser els Campions Provincials ¡Enhorabona! L'equip de juniors-OJE en aquesta temporada no té una actuació massa brillant, però també els diem: «ánimos» i endavant!

—*Futbol*. De nou s'ha arrencat un equip, degut a la tasca portada a terme per la Penya Barcelonista, i actualment estan participant en una combinada amistosa amb els pobles veïns, acabant la primera volta en el 3er. lloc. Endemés dels entrenaments físics es reb unes classes teòriques.

—*Escacs*. Ha començat la temporada i en el Casal s'ha organitzat un campionat entre tots els aficionats locals. Hi participen quinze jugadors. Cal constatar que enguany el Club d'Escacs d'Agramunt no ha participat en el torneig provincial com altres anys. Es una llàstima!

—*Ping-pong*. Durant aquestes festes passades es va organitzar un Campionat local de ping-pong. Això es va portar a terme en el local de «la Penya» on hi ha dues taules per practicar-lo.

—*Tennis*. S'ha de fer notar que, malgrat sigui un esport nou entre nosaltres, aquest ha trobat un gran nombre de participants de totes les edats i sexes: El diumenge és el dia de més concurrència.

—*Caça*. Tenim una Societat de Caçadors que compta aproximadament amb uns 150 socis. Aquest any ens han dit que hi ha hagut una gran abundància de conills i perdus. El dia de Sant Esteve es celebrà un concurs de tir al plat on varen participar caçadors de tota la província.

—*Excursionisme*. Se'ns ha comunicat que hi ha uns quants joves interessats en formar un grup d'excursionisme. Si algú més hi està interessat fóra bo que això es tirés endavant.

—*Atletisme*. En aquest apartat hem de destacar l'actuació de dos joves. Són Jaume Caballer i Jordi Soler de OJE local els quals la temporada passada varen arribar a les finals nacionals, quedant molt ben classificats. El primer d'ells va estar en la Jean Bouin disputada a Barcelona.

—*Motorisme*. Se'ns ha informat que hi ha pensaments de formar un moto-club local. Aquest esport ha tingut darrerament un quantios nombre de participants i quasi tots ells joves. El dia preferit per practicar-lo és el diumenge al matí.

(Un jove d'Agramunt)
PEPBUR

Recuerdo que el otro día tuve un sueño, no sé si quizás será algo extraño, pero lo voy a relatar:

El protagonista de mi sueño era un chico que se llamaba... no sé, ¡qué más da! le llamaremos "Chico". Me lo encontré en mi sueño cuando él iba andando por un parque de su pueblo, cuyo nombre tampoco sé, aunque no recuerdo muy bien creo que mencionó que debería tener alrededor de 5.000 habitantes. Lo que sé seguro es el nombre de su país, se llamaba..., sí, PEÑASPANA, cuya característica era que sus habitantes eran muy católicos. Su situación geográfica la desconozco, pero es que no ando muy fuerte en Geografía. Bien, volvamos a "Chico", estaba paseando meditabundo por el parque, su paso era más bien corto y su andar despacio, "Chico" estaba pensando algo. Si mi sueño se hubiese limitado a observar cómo "Chico" recorría el parque de su pueblo, éste sería bastante pobre, así pues decidí introducirme en el pensamiento de "Chico". "Chico" estaba triste, pues en su corazón infantil no se podía concebir una Navidad-74 tan triste, ya que si excluimos el pavo, los vinos espumosos, los turrónes..., la Navidad se quedaba en nada, ni tan siquiera un signo externo de Navidad, puesto que tampoco se iluminaron las avenidas de su población como en años anteriores. Para "Chico" esta Navidad-74 fue prácticamente como otro domingo cualquiera.

¡Menos mal! pensó "Chico", suerte ha habido de la célebre Misa de Nochebuena. Sí, efectivamente, aquello en un país tan católico como PEÑASPANA, tendría que ser forzosamente lo mejor de la fiesta, y con más razón si ésta ya era deslucida. Al menos ésta lo fue, ¡vaya si lo fue! Toda la gente del pueblo iba al templo con sus mejores trajes, todos lucían las joyas que sólo se llevan en contadas ocasiones. Ante esto "Chico" pensó cuán grande debería ser la devoción de esas gentes que para conmemorar el nacimiento de Jesús se engalanan como si tuvieran que ir al banquete de su bautizo. Al ver entrar a su vecina doña Teresa, recuerda que iba aquella noche tan arreglada como cuando va al teatro.

El sacerdote que salió en aquel momento interrumpió los pensamientos de "Chico"; a continuación cuando el cura había llegado frente al altar, todos los fieles se colocaron en pie lográndose seguidamente un profundo silencio. En aquel preciso instante oye por todo el templo un fuerte golpe, hecho al cerrar la puerta, viéndose seguidamente un gorro y un abrigo de pieles que avanzan por el pasillo central al compás de unos suaves golpecitos que realizaban las botas al andar. "Chico" mueve la cabeza para descubrir quién era aquella persona, luego exclama, ¡Ah, doña Carmen! La observa unos instantes viéndole claramente lo encogidas que llevaba doña Carmen las mangas, para así poder mostrar su pulsera y su fabuloso reloj, ambos de oro. Se obser-

vaba también que el gorro no cubría enteramente las orejas de doña Carmen para que de este modo no fuese difícil descubrir sus largos pendientes, los que a juicio de "Chico" eran verdaderamente ridículos. Por fin, doña Carmen logró encontrar una silla libre, dirigiéndose hacia la misma. En este momento, mi sueño sufre una especie de pequeño paréntesis, pues aun siguiendo por la misma escena, deja de lado a "Chico" para dedicarse a doña Carmen y sus amigas, doña Teresa y doña Antonia. Así pues, doña Carmen al llegar a la silla dirige una mirada hacia su alrededor, fijándose especialmente en sus dos amigas. Luego vuelve su mirada hacia el altar, aunque no prestando demasiada atención a lo que el sacerdote estaba diciendo. Seguidamente murmura para sí misma:

—Vaya, he causado sensación, he dado un golpe de impacto; en cambio Teresa y Antonia. ¡Ay la pobre Teresa! aún lleva el mismo abrigo que hace tres años, y la Antonia, ésta aunque estrene abrigo, con lo poquita cosa que es, no llegará a lucir nunca nada.

Por otra parte, doña Teresa y doña Antonia parecían que estaban cotilleando algo:

Teresa. —¿Has visto a Carmen? ¿Eh?

Antonia. —No, pues con tanto abrigo y tanto gorro, se veía todo menos ella.

Se oyó una risita entre ambas y continúa Teresa:

Teresa. —Sí, desde luego, ese gorrito es ridículísimo.

Antonia. —¡Ah! y las botas que lleva. ¡Por Dios!

Teresa. —¿Y los pendientes?

Antonia. —Sí, también tienes razón.

Otra risita por bajo se dejó oír. Así continuaron hasta el término del sagrado oficio. Después salen todos del templo, encontrándose en la plaza las tres amigas.

Teresa. —¡Oh, Carmen! ¡Estás guapísima! Este abrigo es monísimo.

Antonia. —Es verdad es precioso, además te va ni pintado.

Carmen. —Es algo carillo, pero mira, me gustó y ya ves, me lo compré.

Teresa. —No, déjate de que sea caro. Me gusta todo, incluso este gorrito que te hace juego con el abrigo.

Antonia. —Y las botas, también le hacen conjunto.

Carmen. —¡Oh! y tu Antonia, este tuyo te cae divino.

Antonia. —No es tan caro como el tuyo, pero a mí también me gusta.

Carmen. —Sí, es monísimo; mira yo estuve a punto de comprarme uno parecido.

Teresa. —Claro, a mí también me parece precioso. Bueno, vámonos ya al restaurante, hoy hemos de celebrarlo por todo lo alto, como tres buenas amigas.

Yo no terminé de comprender lo que este sueño me quiere decir, así pues, que cada cual entienda de él lo que le parezca.

Concert de Nadal

El dia de Sant Esteve (com gairebé cada any) la nostra Coral oferí el concert nadalenc.

Enguany, però, es presentà acompanyada per la Coral Lacetània, de Cervera, i l'Orfeó Artesenc, d'Artesa de Segre.

La primera part estigué coberta per les intervencions de cada coral en particular, amb cinc peces cada una. La segona fou oberta pel grup de flautes d'Agramunt (quinze flautistes, entre nens i nenes) que realitzaren una actuació digna de menció honorífica, especialment en la darrera de les cinc peces executades, un Nocturn de Mozart, senzillament deliciós, on es pogué veure la preparació i agilitat digital dels menuts, així com l'entrega i eficiència de llur director, en Ramon Casals. Tot seguit poguérem escoltar cinc interpretacions de les Corals en comú, acabant amb la sardana «L'Empordà».

Tot plegat va quedar molt bé. La Coral d'Avui, malgrat la poquíssima col·laboració i l'escàs caliu que troba, surt del pas d'any en any, lliurant-nos cada vegada cantades de major qualitat que palesen la progressiva maduresa artística dels seus components.

Per molts anys!

Aquestes darreres paraules, volcades, sense pensar, damunt del paper, donen lloc a unes reflexions que, a dir veritat, més de quatre ens hem fet repetides vegades.

Per què els concerts de la coral es caracteritzen per l'assistència (gairebé exclusiva) del que jo en dic «poble d'Agramunt? és a dir, per què hi solen mancar les persones de més relleu de la vila?

Per què la Coral d'Avui està mancada de veus (sobre tot masculines) quan en el nostre poble hi ha força gent que sap música o n'és aimant?

Per què trobem a faltar entre el públic assistent (per cert, aquesta vegada més nombrós i atent) algú qui després diu que a Agramunt no es fa res?

ta que a Agramunt hi han entrat en dos anys mitjançant els col·legis privats, uns quatre milions de pessetes.

Cal remarcar que la nostra Vila entre subvencions i obres per ensenyament (meravellós Institut i obres de millorament constants a les Escoles Municipals) tenim un privilegi tant a la Delegació Provincial com a nivell Ministerial. Les autoritats estan a tó.

DESENCANT

En el darrer número de SIO i en la secció «El lector opina...» un grup de joves feia una crida a tots els agramuntins que se sentissin joves. SIO, que se sent jove, respongué a la crida invitant, per mitjà del nostre Sots-Director, a alguns joves a la reunió que la redacció de SIO té mensualment. Prometeren la seva assistència però tot quedà en això: en la promesa.

BOIRA

Aquest hivern ens està reultant molt boirós. Aquest fenomen meteorològic i la manca de pluges són fets importants a destacar i que a tots ens afecta, i més del que ens pensem.

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá,14   Agramunt

Para buen servicio

Funeraria (Casa Romá)

Rapidez...   Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19   Teléf. 390309
AGRAMUNT

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14   Teléfono 39 07 36
AGRAMUNT

La música és un mitjà esplèndid de formació, de cultura, d'elevació de l'esperit. Per què el deixem passar de llarg? Per què no aprofitem el que se'ns ofereix amb tan bona voluntat i entrega? O és que, per ventura, no ens interessa res d'això? Si

aquest n'és el motiu, podem dir amb raó que del nostre Agramunt se n'esmuny, dia rera dia, quelcom que no té preu: l'afany de superació, d'ennobliment. I això és perillós, molt perillós.

Agnès ESCOLA

CHOCOLATES JOLONCH

« FAMILY LIFE »

De quin pa fem rosegons

Contesta a Ramon Cuyàs de Josep Farreny

He llegit a l'extra de "Full dominical", núm. 48, un comentari sobre la pel·lícula "Family Life", el qual m'ha sorprès quelcom. Tot el que diu l'esmentat autor —o gairebé tot— és possible que sigui veritat, que tingui raó. M'ha sorprès emperò concretament, el fet de que vagi a buscar tants pels i repels a una pel·lícula que té tants valors com aquesta. Quan cinema com aquest surt a les pantalles? Per la poca freqüència que succeeix la cosa, el que caldria fóra —al meu veure— recomanar la visió d'aquests films gairebé insòlits, pel compromesos, a la vegada que educatius són; amb totes les salvetats i recomanacions que calgui, però també sense oblidar mal: El posar de relleu primer, els valors de les pel·lícules en qüestió, i després els defectes. En un tros del diàleg de la pel·lícula es diu: "Les famílies són així, uns maleïts camps de concentració". Això ho diu Tim a la seva promesa Janice —la protagonista—. Aquesta és l'opinió de Tim, o el que diu Tim en un moment no prou reflexiu, però vaja, sigui com sigui, a quin catòlic normal i senzill l'extranyarà, escandalitzarà i perjudicarà, que un personatge en un film digui això? ¿Farà trontollar la seva fe, potser?

Potser comença a ser hora, de reconèixer a la gent capacitat suficient per a saber veure, jutjar i sobreposar-se a influències ridícules com la que ens ocupa.

No puc citar el que diu en Manuel Cuyàs perquè em faria massa llarg; aquest senyor és l'autor del comentari al film. Qui vulgui el remeto a que llegeixi el que diu l'esmentat per millor comprendre les meves raons de contestar el seu comentari.

No veig en lloc cap condemna radical de la societat burgesa i capitalista, així com tampoc una exaltació del sistema marxista. Pel que s'entreveu en el comentari a la pel·lícula l'esmentat Cuyàs sí que li veu. La meua opinió es que hi ha vist més del que hi ha en realitat, llavors les conclusions a que arriba són equívokes.

L'autor de la pel·lícula senzillament exposa uns fets, uns casos, en unes circumstàncies concretes, en les quals hi intervenen uns sers amb diverses maneres de pensar, amb unes determinades situacions establertes, que aquestes sí —es possible— condicionen en molta part el tràgic final a que es conduïda la protagonista. Tot i així, ni remotament es pot suposar que l'autor vulgui tirar —en la mida de les seves possibilitats— per terra un sistema per ajudar a imposar-ne un altre. Hem de convindre però, que

tot pot millorar-se, i en conseqüència la crítica quan es justificada com en aquest cas, es positiva.

No hi ha dubte que el cas concret que se'ns presenta és provocat per unes circumstàncies molt problemàtiques, que el sol fet de plantejar-les ja és positiu. Ara bé, d'aquí a arribar a les conclusions a que va a parar Manuel Cuyàs, de veure una radical condemna de la societat burgesa hi ha un abim. L'autor del film crítica a la societat burgesa: és un crít d'alerta aquest, no hi ha res de tendències ni perillós, sinó tot el contrari. La pel·lícula està portada amb un gran desig d'entesa, de comprensió, ni hi ha carregaments de tintes; ni escenes espectaculars, ni músiques estridents. Resumint, no hi veig el més mínim desig de portar les algües cap el seu molí —al que el director de la pel·lícula li interessa—.

Que el nostre jovent llegixi convé, que pensi, que pensi molt, que es posi a l'altura per a poder discutir amb coneixement de causa, sobre les matèries que sia, fem homes no corders. Si sols ens preocupem de que no facin el mal, es possible que mal facin el bé tampoc an cara que mal no en facin.

La pel·lícula "Family Life" sens dubte, és una pel·lícula feta per un home de bona voluntat, amb els seus defectes —potser—, però amb una gran carga de ensenyances per a tots, i que deurien ser motiu de profunda reflexió i diàleg.

Manuel Cuyàs, els seus primers capítols del comentari publicat i al qual contesto, ja predisposen al lector malament per aquest tipus de films. No fa gaires dies portava la premsa l'opinió que li meresqué a l'actual Sant Pare Pau VI la tan discutida "Jesucrist superestar". Hom recorda el to despectiu amb que me'n havia parlat un sacerdot de l'esmentada pel·lícula, en canvi Pau VI —que la va veure— la va trovar bé, fent salvetat d'alguns defectes de forma —cito de memòria—.

Els tres punts i a part últims del seu comentari al film Manuel Cuyàs, ja són més correctes, encara que mal celebra el que es facin pel·lícules com aquestes. M'atreveixo a suggerir-li que ens parli del tipus de cinema que considera que s'hauria de fer, veure i fomentar; em refereixo del que hi ha al mercat, del que s'estrena o s'ha estrenat. Que difícil fóra trobar-ne amb més qualitats, i que pocs en trobaríem amb menys defectes.

Josep FARRENY

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra.

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Valle de Arán)

Colegio de E. G. B. « Nuestra Señora del Socós » - Agramunt

En plan de experimento, como parte de un programa que piensa organizar este Centro con carácter permanente, en colaboración y entendimiento con la Asociación de Padres de Alumnos (A. P. A.), se ha celebrado un Concurso Literario-Deportivo, con motivo de las fiestas navideñas.

Se solicitó y obtuvo la aportación del ilustre Ayuntamiento de la Villa, según consta en nota de resultados.

La distribución de premios tuvo lugar en el salón de actos del Colegio, previa exhibición, al aire libre, de un conjunto de alumnas de sexto y séptimo, que realizaron movimientos y ejercicios gimnásticos, bajo la denominación y el estilo de "Majorettes, 1974".

RESULTADOS DEL CONCURSO

Alumnos de primero a quinto inclusive (primera etapa)

A) DE DIBUJO

1.º Curso. Premio: Ramona Pascuet Hdez, 100 ptas.

A. P. A.

2.º Curso. Premio: Serafina Balasch Puig, 100, APA.

3.º Curso. Premio: Rosa M. Gutiérrez V., 100, APA.

5.º Curso. Premio: Miguel Solé Torres, 100, APA.

B) DE PESEBRES

Primer premio: Juan Manuel Balasch Vila, 300 ptas. APA.

Segundo premio: Ignacio Villalta Galcerán, 200, APA.

Tercer premio: Equipo José M. Bertrán - Paulino Costafreda - Jorge Inglés, 200, APA.

Accésit: Nuria Cufat Huguet, libro en estampas, ilustrísimo Ayuntamiento.

Jaime Vila Pujol, idem.

Además, los alumnos de cuarto y quinto, fueron premiados con un balón de fútbol reglamentario, obsequio del Ilustrísimo Ayuntamiento, por su participación entusiástica en ambos concursos.

Alumnos de sexto a octavo inclusive (segunda etapa)

A) LITERARIO

6.º Curso. Tema: **El hambre en el mundo** (tema indicado y realizado en clase). Premio: María Angeles Martínez Farrás. Diccionario Ilustrado "Rances", Ayto.

Accésit: Francisco J. Escolá Valls, 100 ptas., APA.

7.º Curso. Tema: **El turismo, medio de comunicación entre los hombres**. Premio: Ramón París Marquilles. Diccionario I. "Aristos", Ilustrísimo Ayuntamiento.

Accésit primero: Paquita Villalta-Jordina Pla. Estuche Sup. T. Segundo: Antonio Zambrano Gómez, 100 ptas, APA. Tercero: Marisol Grau Ramos, 100, Colegio.

8.º Curso. Tema: **Ramón y Cajal, sabio y hombre**, (para trabajo en equipo). Premio: Equipo niñas, Amigó, Creus, Gil, Solé, Torra, Miladrich. Nuevo Diccionario Ilustrado Sopena, Iltre. Ayuntamiento.

B) DE DIBUJO

(Para todos los Cursos: Un tema navideño, libre, ori-

ginal. Otro obligado, señalado y realizado en clase).

6.º Curso. Premio: María Teresa Duart Sebastiá. Juego de acuarelas. Iltre. Ayuntamiento.

Accésit: Antonia Figuera, Rosa María Figuera. Estuche pluma y bolígrafo, Iltre. Ayuntamiento.

7.º CURSO. Premio: Antonio Zambrano Gómez. Juego de acuarelas, Iltre. Ayuntamiento.

Accésit, primero: Paquita Villalta Massana, 100 ptas. APA. Segundo: Mayte Rovira Lorente, 100, Colegio.

8.º Curso. Premio: María Dolores Creus Pujol. Juego de acuarelas, Iltre. Ayuntamiento.

Accésit, primero: Josefina Gañet, Rosa Puigpinós. Estuche Super T. Ayuntamiento. Segundo: Andrés Penella Fitó. "La Isla misteriosa", J. Verne, Ayuntamiento.

C) AJEDREZ

6.º-7.º Curso. Campeón: Francisco Javier Escolá Valls. Juego de Ajedrez, Iltre. Ayuntamiento.

8.º Curso. Campeón: José Serra Grau, idem.

D) DE PING-PONG

6.º-7.º Cursos. Campeón: Javier Penella Fitó, 200 pesetas, APA.

8.º Curso. Campeón: Jorge Ortiz Lienà, 300 ptas, Colegio.

Parejas mixtas. Campeonas: María Dolores Creus - Andrés Penella, juego de ping-pong, Iltre. Ayuntamiento.

E) ATLETISMO

(Dos pruebas, una de velocidad, otra de resistencia).

6.º Curso. Niñas: Magdalena Solé Monistrol, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: J. Penella - Francisco J. Escolá, 100 pesetas, Colegio.

7.º Curso. Niñas: Inés Ros Villaró, 100 pesetas, A.P.A. Niños: Raúl Roig - J. L. Hernández, 100 pesetas, Colegio.

8.º Niñas: Angelina Torra Escolá, 100 pesetas A.P.A. Niños: Miguel Figuera - A. Penella, 100 ptas., Colegio.

F) SALTO EN ALTURA

6.º Curso. Niñas: Maribel Santamaría Pascual, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: Javier Penella - Francisco Escolá, 100 pesetas, Colegio.

7.º Curso. Niñas: Marisol Grau - Inés Ros, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: Jorge Vicens - J. L. Hernández, 100 pesetas, Colegio.

8.º Curso. Niñas: Josefina Amigó Puig, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: Andrés Penella Fitó, 100 pesetas, Colegio.

G) SALTO - POTRO

6.º Curso. Niñas: Isabel Guixé - Mercedes Porta, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: Javier Penella - Francisco Escolá, 100 pesetas,

Colegio.

7.º Curso. Niñas: Marisol Grau - Inés Ros, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: J. Vicens - R. Roig - J. L. Hernández, 100 pesetas, Colegio.

8.º Curso. Niñas: Angelina Torra - María Dolores Creus, 100 pesetas, A.P.A.

Niños: Andrés Penella Fitó, 100 pesetas, Colegio.

H) FUTBOL (Liguilla de 5 partidos)

6.º-7.º Cursos. Campeón: Equipo, Capitán, Francisco J. Escolá, 400 pesetas; Colegio.

8.º Curso. Campeón: Equipo, Capitán, Miguel Figuera, 500 pesetas, Colegio.

I) VOLEIBOL (Liguilla de 5 partidos)

8.º Curso. Niñas: Equipo, Capitán, María Dolores Creus, 500 pesetas, Colegio.

Niños: Equipo, Capitán, Jorge Ortiz, 500 pesetas, Colegio.

6.º-7.º Cursos. (A un solo partido).

Niños: Equipo, Capitán, Francisco J. Escolá, 200 pesetas, A.P.A.

J) MINIBASKET (A un solo partido)

8.º Curso. Niñas: Equipo, Amigó - Creus - Solé - Torra Viladrich, 300 pesetas, A.P.A.

Niños: Equipo, Cercós - Farrás - Ortiz - Pons - Serra, 300 pesetas, Colegio.

RESUMEN: Sin la pretensión de derribar marcas ni de eclipsar a Premios NOBEL o a ningún PICASSO, ahí queda el ardor y entusiasmo puesto en la lucha por unos muchachos que aprenden ya a competir con un objetivo por delante: EL PREMIO. ¡No nos engañemos! A los niños hay que inculcarles el amor al trabajo como instrumento de dignidad y de aportación social. Pero no está de más, de cuando en cuando, darles la oportunidad de demostrar sus aptitudes, su inteligencia o su esfuerzo y que se les premie por ello.

Es una lección que aprenden en seguida.

V.

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO MES DE DICIEMBRE

MATRIMONIOS:

Ramón Ginés Torá con

María Antequera Fernandez dia 22

José M.º Magriñá Baltasar con

Josefa Ortiz Garcia > 22

DEFUNCIONES:

Miguel Huguet Noudi dia 4 74 años

Salvador Noguera Giribet > 10 75 años

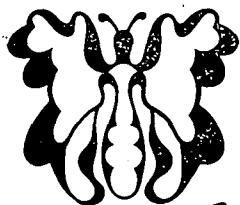
Montserrat Pintó Giribet > 31 74 años

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE DICIEMBRE

Día 24 5'3 litros m.²

Total 5'3 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crich)

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general.

Gestoría FEIXA

Zapatería, 1
AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar

Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Diciembre, adoptaron los siguientes acuerdos:

CANALIZACION RIO SIO. Dada cuenta de la instancia de D. Juan Roca Llardén, adjudicatario de las obras de Saneamiento y Canalización del Rio Sió en la que reclama un aumento del 90 %, en las obras de excavación y relleno y visto el informe favorable del Sr. Ingeniero, se acuerda aprobar el aumento de gastos por un importe de 147.958 pesetas, debiendo hacerse cargo el contratista de los gastos ocasionados por fallos de obras.

PROFESORADO INSTITUTO. Dada cuenta de una instancia de D.ª M.ª Dolores Soldevila Solá en la que manifiesta tener pendiente de abono unos meses que actuó como Profesora en el Instituto en el período de su inauguración, se acuerda abonar a la expresada la cantidad de 24.395 Ptas a que ascienden tales haberes sin perjuicio de solicitar de la Superioridad el reembolso de la referida suma.

VALLADO PATIO CORRIOL DELS HORTS. Visto el escrito presentado por D.ª Dolores Solá Areny, se acuerda que el Ayuntamiento proceda al vallado del patio de su propiedad, aportando la interesada el material de cerámica que sea necesario a tal fin.

EXPEDIENTE ACTIVIDADES MOLESTAS. Examinado el expediente incoado por D. José Martorell Badia para instalación de una porqueriza en el término de Mafet, se acuerda informar favorablemente el mismo.

LICENCIAS DE OBRAS. A D. José Espinal Cabecerán la construcción de un almacén en Extramuros del Castillo.

A D. Emilio Curiá Cortés, para proceder al derribo del inmueble sito en calle Sió, n.º 5 por amenazar ruina.

A D. José Baró Marquilles, obras interiores de construcción de un pequeño compartimento en el horno sito en calle Sió, n.º 12

A D. Jaime Codina Marquilles, la construcción de una vivienda de Renta Limitada en el Camino de Cal Talladó.

A D. Agustín Corrales Fontova, obras interiores en la casa sita en Avda. J. Mestres n.º 42

A D. Jaime Torres Farrás, obras interiores en la casa sita en Avda. J. Mestres, n.º 22

A D.ª Maria Vila Roqué, desescombros interior de una casa sita en el agregado de Mafet y realizar obras interiores.

A D. Jaime Marsá Pijuan, derribo y posterior reconstrucción de una casa sita en Calle Calabaza.

A D.ª Maria Santesmases Lluch, ensanchar la puerta de entrada del almacén y arreglo de la terraza de la casa sita en Plaza del Pozo.

TOMA DE AGUAS. Se concede a D. Jaime Miralles Molins para el piso de su propiedad sito en Avda. J. Mestres n.º 5, con colocación de contador.

CAMBIO HORARIO MATANZA MATADERO. Se fija los días lunes, miércoles y viernes de cada semana y horas de 9 a 11 de la mañana para el sacrificio de ganado lanar en el Matadero.

TOMA DE AGUA POTABLE Y CONEXION ALCANTARILLADO. Se concede a D. Jaime Codina Marquilles para la casa en construcción sita en Camino de Cal Talladó.

CONSTRUCCION PANTEON. Venta de nueve metros cuadrados de terreno en el Cementerio Municipal a Dª Luisa Valls Figols, para la construcción de un Panteón Familiar.

IMPUESTO CIRCULACION VEHICULOS. Aplazar el cobro del impuesto ante la posibilidad de modificaciones al discutirse en las Cortes el Proyecto de Ley por el que se aprueben las Bases del Estatuto del Régimen Local.

CUENTAS Y FACTURAS. Se han aprobado varias por un importe total de 357.379 pesetas.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29

AGRAMUNT